

“ସଂକଳ୍ପ, ସମୟ ଏବଂ ବାଣୀର ସଞ୍ଚୟର ଯୋଜନା ଦ୍ଵାରା ସଫଳତାର ସମାରୋହ ପାଳନ କର, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଅ”

ଆଜି ସ୍ନେହର ଦିନ ଅଟେ । ଚାରିଆଡ଼ର ସବୁ ପିଲାମାନେ ସ୍ନେହର ସାଗରରେ ସମାହିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ସ୍ନେହ ସହଜଯୋଗୀ କରିଦିଏ । ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ଅନୟ ସମସ୍ତ ଆକର୍ଷଣଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ନେଇ ଯାଇଥାଏ । ସ୍ନେହର ବରଦାନ ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଜନମ ଦିବସର ବରଦାନ ଅଟେ । ସ୍ନେହ ଭିତରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇ ଦେବାର ଶକ୍ତି ରହିଛି । ତେଣୁ ଆଜିର ଦିନରେ ଚାରିଆଡ଼େ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ପିଲାଙ୍କୁ ଦେଖିଲୁ । ଶେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ଲଭଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଆଉ କିଛି ହେଲେ ଲବଲୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହିଥବା ସନ୍ତାନ । ଲବଲୀନ ପିଲାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ, ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ସହଜ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି, କାହିଁକି ଜାଣିଛୁ? କାହିଁକି ନା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମରୂପ ଭାବେ ବରଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜିର ଦିନକୁ ସମ୍ପୃତି ଦିବସ ତଥା ସମରୂପ ଦିବସ ବୋଲି କହୁଛୁ । କାହିଁକି? କାହିଁକି ନା ଆଜିର ଦିନରେ ବାବା ନିଜକୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିବୋଧ କରି ଲବଲୀନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵ ରୂପୀ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରି ନିଜେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ରୂପରେ ସାଥୀ ହୋଇଗଲେ ।

ଆଜିର ଏହି ସମ୍ପୃତି ତଥା ସମରୂପ ଦିବସରେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ କରି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କୁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ବାବା ଏବେ ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାମାନେ ନିଜର ଯୋଗ ଅନୁସାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ଵର କଲ୍ୟାଣ କରି ବିଶ୍ଵର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସର୍ବଶକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି ତାକୁ ସ୍ଵ ପ୍ରତି ଏବଂ ବିଶ୍ଵର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ସାହରେ ରହୁଥିବା, ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା କରୁଥିବା ଅଲଗାଭିନ୍ନ ସେବାଧାରୀ, ନିଶ୍ଚିତରୂପେ ସେବାଧାରୀ, ବେହଦର ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଦ୍ମାପଦମଗୁଣା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଦେଶ ଭିତର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ବିଦେଶର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କମ୍ ନୁହଁନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ମହିମା ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଗାଉଛନ୍ତି ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ, ତୁମେ ସମସ୍ତେ ବାଃ ବାଃ ପିଲାମାନେ ଅଟ ନା! ହାତ ହଲାଇଛନ୍ତି, ବହୁତ ଭଲ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି - ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ ଏଭଳି କେହି ପିତା ନାହାନ୍ତି ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରାଜା ହୋଇଥିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ରାଜା ଅଟ ନା! ପରଜା ତ ନୁହେଁ ନା! କେତେକ ପିଲା ଯେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରୁଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ କ’ଣ ହେବୁ ତା’ର ଚିତ୍ର ଆମକୁ ଦେଖାଅ । ତେବେ ବାପଦାଦା କ’ଣ କହୁଥିବେ । ପୁରୁଣା ପିଲାମାନେ ତ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଜଗଦାତ୍ମା ମା’ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚିତ୍ର ଦେଉଥିଲେ, ତେଣୁ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଆମର ଚିତ୍ର ଦିଅ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ବାବା ତ ବିଚିତ୍ର ଦର୍ପଣ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁଥିରେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଭବିଷ୍ୟତର ଚିତ୍ର ଦେଖିପାରିବ ଯେ ମୁଁ କିଏ! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛୁ, ତେବେ ସେହି ଦର୍ପଣ ତୁମ ପାଖରେ ଅଛି ତ? ଜାଣିଛୁ କେଉଁ ଦର୍ପଣ ଦେଇଛନ୍ତି? ପ୍ରଥମ ଧାତିବାଲା ତ ଜାଣିଥିବେ ନା! ଜାଣିଛୁ? ସେହି ଦର୍ପଣ ହେଲା - ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ନିଜର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ସ୍ଥିତିର ଦର୍ପଣ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଯେତେ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ସେହି ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ଵର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବ । ଏବେ ନିଜେ ନିଜକୁ ଦର୍ପଣରେ ଦେଖି ମୁଁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ସର୍ବଦା ରହୁଛି ତ? ନା କେବେ ଅଧିକାରୀ କେବେ ଅଧୀନ? ଯଦି କେବେ ଅଧିକାରୀ କେବେ ଅଧୀନ ହେଉଛି, କେବେ ଆଖି ଧୋକା ଦେଉଛି, କେବେ ମନ ଧୋକା ଦେଉଛି, କେବେ ମୁଖ ଧୋକା ଦେଉଛି, କେବେ କାନ ମଧ୍ୟ ଧୋକା ଦେଉଛି, ପରବଶ କରିଦେଉଛି, ତେବେ ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଯେଉଁ ସବୁ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବରଦାନରେ ମିଳିଛି ବା ଫିଡ଼ିକ୍ ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପରେ ମିଳିଛି ସେହି ଅନୁସାରେ କଣ୍ଠରୋଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ଆୟତ୍ତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ରୁଲିଙ୍ଗ ପାଠାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତି ତୁମ ଭିତରେ ନାହିଁ । ତେବେ ବିଚାର କର ଯିଏ ନିଜ ଉପରେ ଶାସନ କରିପାରୁ ନାହିଁ ସେ ବିଶ୍ଵ ଉପରେ ଶାସନ କିପରି କରିବ! ତେଣୁ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତିର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀର ଦର୍ପଣରେ ଚେକ୍ କର । ଦର୍ପଣ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଛି ନା? ଯଦି ଦର୍ପଣ ମିଳିଛି ତେବେ ହାତ ଡାକ । ତେବେ ଦର୍ପଣରେ କୌଣସି ଦାଗ ହୋଇଯାଇନାହିଁ ତ? ଦର୍ପଣ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ତ?

ବାପଦାଦା ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀର ସ୍ଵମାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନର ସ୍ଵମାନ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମିଳିଛି । ମାଷ୍ଟର ଶକ୍ତିବାନ ନୁହେଁ, ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ । କେତେକ ପିଲା ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା ସମୟରେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆପଣ ତ ଆମକୁ ସର୍ବଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହି ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକ କେବେ କେବେ

କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରୁ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଅଭିଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି - ଏମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ଜାଗରତ ହେଉ ନାହିଁ, ସମୟ ବିତିଯିବା ପରେ ଜାଗରତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହାର କାରଣ କ'ଣ? ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଶକ୍ତିକୁ ଆବାହନ କରୁଛ ପରଥମେ ଚେକ୍ କର ମୁଁ ମାଲିକ ପଣିଆର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ଅଛି ତ? ଯଦି କେହି ନିଜର ଆସନ ଉପରେ ବସି ନ ଥିବ, ତେବେ ବିନା ଆସନବାଲାଙ୍କ ଆଦେଶକୁ କେହି ମାନିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ, ମାଷ୍ଟର ସରବଶକ୍ତିମାନ ଅଟେ, ବାବାଜୀଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତି ଏବଂ ବରଦାନର ଅଧିକାରୀ ଅଟେ, ଏହି ସବୁ ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ତା'ପରେ ଆଦେଶ ଦିଅ । କ'ଣ କରିବି, କିପରି କରିବି, ହେଉ ନାହିଁ ତ, ଆସନରୁ ଓହ୍ଲାଇ ତଳେ ବସି ଯଦି ଆଦେଶ ଦେବ ତେବେ ସେ କିପରି ମାନିବେ! ଆଦିକାଲିର ଦୁନିଆରେ ଯଦି କେହି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆସନ ଉପରେ ବସିଥିବ ବା ପଦବୀରେ ଥିବ ତେବେ ସମସ୍ତେ ମାନିବେ ନଚେତ୍ ପଦବୀର ଆସନ ଉପରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଗଲା ପରେ ଆଉ କେହି ମାନିବେ କି? ତେଣୁ ଚେକ୍ କର ମୁଁ ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ଅଛି ତ? ଅଧିକାରୀ ହୋଇ ଆଦେଶ ଦେଉଛି ତ? ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଛନ୍ତି, ତୁମମାନଙ୍କୁ ପରମାତ୍ମା ଅଧିକାର ମିଳିଛି, କୌଣସି ଆତ୍ମାଠାରୁ ଅଧିକାର ରୂପୀ କ୍ଷମତା ମିଳିନାହିଁ, କୌଣସି ମହାତ୍ମାଠାରୁ କ୍ଷମତା ମିଳିନାହିଁ, ପରମାତ୍ମା କ୍ଷମତା ମିଳିଛି, ତେଣୁ କ୍ଷମତା ଏବଂ ଅଧିକାର ଏହି ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଯଦି କୌଣସି ବି ଶକ୍ତିକୁ ଆଦେଶ ଦେବ ତେବେ ସେ ଜୀ ହଜୁର, ଜୀ ହଜୁର ନିଶ୍ଚିତ କରିବ । ସରବଶକ୍ତିଶାଳୀ ନିକଟରେ ମାୟା, ପ୍ରକୃତି, ସଂସ୍କାର, ସ୍ଵଭାବ ସବୁ କିଛି ଦାସୀ ହୋଇଯିବେ ଏବଂ ତୁମର ଅର୍ଥାତ୍ ମାଲିକର ଆଦେଶକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି କରି ରହିବେ । ମାଲିକ ଆମକୁ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।

ତେବେ ଆଜି ସମଗ୍ର ଦିବସ ଅଟେ ନା, ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଭିତରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ସମଗ୍ରୀ ରହିଛି ବାପଦାଦା ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ଶକ୍ତିହୀନ କାହିଁକି ହୋଇଯାଉଛ? ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଛିଦ୍ର ରହିଛି ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରେ ଛିଦ୍ର ଥିବା କାରଣରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି ଏବଂ ଛିଦ୍ର ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରି ଦୁଇଟି କଥାର ଅଟେ, ସେହି ଦୁଇଟି କଥା ହେଲା - ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସମୟ ବ୍ୟବହାରରେ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ଖରାପ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯଥା ସମୟରେ କୌଣସି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଜମା ମଧ୍ୟ କରୁନାହିଁ । କେବଳ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଆଜି ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟ କିଛି ହୋଇନାହିଁ ତ? କିନ୍ତୁ ଭଲ କ'ଣ ଜମା କରିଛି? କିଛି ହରାଇ ନାହିଁ, ଠିକ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ କିଛି ରୋଜଗାର କରିଛି କି? ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ଦେଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସୁଖ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ଦେଇଛି? ଅଗାଧ କାହାକୁ କରିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଶାନ୍ତିର ପ୍ରକମ୍ପନ କେତେ ଖେଳାଇଛି? ବାସ୍ତୁମୁଖ୍ୟତା ଦ୍ଵାରା ବା ମୁଖ ଦ୍ଵାରା, ବା ପ୍ରକମ୍ପନ ଦ୍ଵାରା ଶାନ୍ତି ଦୃତ ହୋଇ କେତେ ଜଣଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇଛି? କାହିଁକି ନା ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ହିଁ ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସମୟ, ଅର୍ଥାତ୍ ଜମା କରିବାର ସମୟ । ତେବେ ସବୁବେଳେ ଏହି କଥା ମନେ ରଖ ଯେ ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ହୋଇଯିବ, କରିନେବି ନା, ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ । ବରହମାବାବାଜୀଙ୍କର ଏହା ହିଁ ଥିଲା ତୀବ୍ରଗତିର ପୁରୁଷାର୍ଥ, ତେବେ ଯାଇ ନମ୍ବରଠାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ ସଥଳରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲେ । ତେଣୁ ବାବା ଯେଉଁ ସବୁ ସମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆଜି ସମଗ୍ର ଦିବସରେ ମନେ ପଡୁଛି ନା! ତେଣୁ ସଞ୍ଚରଣ କରିବାର ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ସଂକଳ୍ପର ସଞ୍ଚରଣ, ସମୟର ସଞ୍ଚରଣ, ବାଣୀର ସଞ୍ଚରଣ, ଯାହା ଯଥାର୍ଥ ବାଣୀ ନୁହେଁ, ଅଯଥାର୍ଥ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାଣୀଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସଞ୍ଚରଣ କର ।

ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ସରବଦା ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ଆସନ ଉପରେ ସ୍ଥିତ ରହିଥିବାର ସ୍ଵାକ୍ଷର ଅଧିକାରୀ ରାଜା ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ତ? ଏହି ରୂପ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ନା! କେବେ ବି ବାପଦାଦା କୌଣସି ବି ପିଲାଙ୍କୁ ଟିଭିରେ ଦେଖିଲେ ଏହିଭଳି ରୂପ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ତ ପ୍ରାକୃତିକ ଟିଭି ଅଛି, ତା'ର ସ୍ଵୀକୃତି ମଧ୍ୟ ଦବାଇବାକୁ ପଡୁ ନାହିଁ । ଏକା ସମୟରେ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖିପାରିବେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଦେଖିପାରିବେ, କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଥିବାବାଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ । ତେବେ କ'ଣ ଏହିଭଳି ହୋଇପାରିବ? କାଲିଠାରୁ ଟିଭି ଦେଖିଲେ କ'ଣ ଦେଖାଯିବ? ଫରିସ୍ତାର ଡରେସ୍ ପିନ୍ଧି ଥିବାର ଦେଖାଯିବ, ଫରିସ୍ତାର ଡରେସ୍ ହେଉଛି ଚମକଦାର ଲାଇଟ୍ ଡରେସ୍, ସେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଯୁକ୍ତ ମାଟିର ଡରେସ୍ ପିନ୍ଧି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଚମକଦାର ଡରେସ୍ ପିନ୍ଧିଥିବା ସଫଳତାର ତାରକା ହୋଇଥିବ, ଏହିଭଳି ମୂର୍ତ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର ବାପଦାଦା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ଅଟେ ନା! ଯଦି ମାଟିର ଡରେସ୍ ପିନ୍ଧିବ ତେବେ ମାଟି ମିଶାହୋଇଯିବ! ଯେପରି ଶିବବାବା ଅଗରୀରୀ ଅଟନ୍ତି, ବରହମାବାବା ଚମକଦାର ଡରେସ୍ରେ ଅଛନ୍ତି, ଫରିସ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ସ୍ଥଳରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ତୁମ ପୋଷାକରେ ଯଦି ମାଟି ଲାଗିଯାଉଛି କିମ୍ବା କୌଣସି ଦାଗ ଲାଗିଯାଉଛି ତେବେ କ'ଣ କରୁଛ? ବଦଳାଇ ଦେଉଛ ନା! ସେହିପରି ଚେକ୍ କର ଯେ ସବୁବେଳେ ଚମକଦାର ଫରିସ୍ତା ଡରେସ୍ ପିନ୍ଧିଛ ତ? ଯେଉଁଥିପାଇଁ ବାବା ଗର୍ବ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ସବୁ ସନ୍ତାନ ରାଜା ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଵରୂପରେ ରୁହ । ରାଜା ହୋଇ ରୁହ । ତା'ପରେ ମାୟା ତୁମର ଦାସୀ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବିଦାୟ ନେବା ପାଇଁ ଆସିବ, ଆଉ ଆକ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମଗ୍ର ହୋଇଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କେବେ ବି ପରାଜୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି ପରାଜୟ ହେଉଛି ତେବେ ତୁମେ ସ୍ଵାହା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ମିଟିଙ୍ଗ୍ ହେବାର ଅଛି ନା, ମିଟିଙ୍ଗ୍ ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ନା । ତେବେ ଏଥର କେବଳ ସେବାର

ଯୋଜନା କରିବାର ମିଟିଙ୍ଗ୍ ବାପଦାଦା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି, ସେବାର ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର କିନ୍ତୁ ମିଟିଙ୍ଗ୍ରେ ସଫଳତାର ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବାର ମଧ୍ୟ ଯୋଜନା କର । ବହୁତ ସମାରୋହ ପାଳନ କରିଦେଲ ଏବେ ସଫଳତାର ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବାର ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର । ଆରକ୍ଷା ଠିକ୍ ଅଛି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ କିପରି ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ! ତେଣୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଯେ କମ୍ ସେ କମ୍ ୧୦୮ ରତ୍ନ ତ ସଫଳତା ମୂରତର ସମାରୋହ ପାଳନ କରନ୍ତୁ! ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତୁ । କ'ଣ ଏହା ହୋଇପାରିବ? ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା କୁହ ଏହା ହୋଇପାରିବ? ଉତ୍ତର ଦେବାର ମଧ୍ୟ ସାହସ ନାହିଁ । ଭାବୁଛନ୍ତି କିଏ ଜାଣେ କରିପାରିବୁ କି ନାହିଁ? ସାହସ ରଖିଲେ ସବୁ କିଛି ହୋଇପାରିବ । ଦାଦି କୁହନ୍ତୁ - ୧୦୮ ଜଣ ସଫଳତାମୂରତ ହୋଇପାରିବେ? (ହଁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବେ, ସଫଳତାର ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହୋଇପାରିବ) ଦେଖ ଦାଦିଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି । ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କ ତରଫରୁ ସାହାସ ରଖି କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହେବ । ତେଣୁ ଏବେ ଯେଉଁ ମିଟିଙ୍ଗ୍ ହେବ ବାପଦାଦା ତା'ର ରିପୋର୍ଟ ନେବେ । ପାଣ୍ଡବମାନେ କୁହନା ତୁମ୍ଭ ହୋଇ କାହିଁକି ବସିବ? ଏମାନେ ସାହସ କାହିଁକି କରୁନାହାନ୍ତି? ଏକାବେଳେ କରି ଦେଖାଇଦେବୁ, ଏହିକଥା ଭାବୁଛ କି? ଭଲ କଥା, ସାହସ ତ କରିପାରିବ ନା? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ସାହସ କରିଦେଖାଇବୁ, ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କରିବ ତ? କୌଣସି ସଂସ୍କାର ରହିବ ନାହିଁ ତ? କୌଣସି ଦୁର୍ବଳତା ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ? ଆରକ୍ଷା, ମଧୁବନ ବାଲା ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ବାଃ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ଆରକ୍ଷା! ତେବେ ତ ୧୦୮ର ମାଳା ସହଜରେ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଏତେ ଜଣ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି ତେବେ ୧୦୮ କ'ଣ ବଡ଼ କଥା! ତବଲ ବିଦେଶୀ କ'ଣ କରିବ? ହଁ, ଦାଦି ଜାନକୀ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଇଚ୍ଛା ହେଉଛି ମୁଁ କହିବି । ବିଦେଶର ମାଳା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବୁ, ଠିକ୍ ଅଛି? ହାତ ଉଠାଅ, ଠିକ୍ ଅଛି? ଆରକ୍ଷା ଆଜି ଏଠାରେ ତବଲ ବିଦେଶୀ କେତେ ଜଣ ବସିଛନ୍ତି? (୨୦୦ ଜଣ) । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ୧୦୮ ଜଣ ତ ବାହାରିବେ ନା! ଠିକ୍ ଅଛି ନା! ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ କୁହ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ କରିବି । ଏଥିରେ ଅନ୍ୟକୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ, ପ୍ରଥମେ ମୁଁ । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୋଁ, ମୋଁ କରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ମୋଁ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ କରିବି । ଆଉ ଗୋଟିଏ କାମ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ସମରଥ ଦିବସ ଅଟେ ନା ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ସମରଥୀ ରହିଛି । ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ବିଚିତ୍ର ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ତ କେତେ ଥର ପାଳନ କରିସାରିଛ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଗୋଟିଏ ବିଚିତ୍ର ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଶୁଣାଇବୁ? ଆରକ୍ଷା! ବରୁତମାନର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ ଦେଖୁଛ, ଦିନକୁ ଦିନ ଚାରିଆଡେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ନିରାଶା ବହୁତ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ଚାହେଁ ମାନସିକ ସେବା କର, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେବା କର, ଚାହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ଵାରା ସେବା କର କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ନିରାଶା ଭିତରେ ରହିଥିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଚାରିଆଡର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳିଉଠୁ । ତେଣୁ ଏବେ ବିଶ୍ଵ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା କି ହେଲା, ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସକାଳ ଆସିଲା କି ଆସିଲା । ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ନିରାଶା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ - ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଯେ କିଛି ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, କିଛି ବି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆଶାର ଦୀପ ଜଳିଉଠୁ । କରିପାରିବ ନା, ଏହା ତ ସହଜ ଅଟେ ନା, ନା ମୁଣକିଲ୍ ଅଟେ? ସହଜ ତ? ଯେଉଁମାନେ କରିବେ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କରିବ ତ? ଯଦି ଏତେ ସବୁ ଦୀପ ଜଳାଇ ଦେବ ତେବେ ଦୀପାବଳୀ ତ ହୋଇଯିବ ନା! ନିଜର ମନୋବଳକୁ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କର, ଯଦି ସମମୁଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଲାଇଟ୍ ହାତସ୍ଥ ମାଇଟ୍ ହାତସ୍ଥ ହୋଇ ଦୂର ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର । ଯଦି ବିଦ୍ଵାନର ଶକ୍ତି ଲାଇଟ୍ ହାତସ୍ଥ ଦ୍ଵାରା ଦୂର ଦୂରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଇଟ୍ ଦେଇପାରୁଛି ତେବେ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପରକମ୍ପନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ! କେବଳ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କର - ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସେଥିରେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ । ଯଦି ମନକୁ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବ ତେବେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ଫାଇଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଫାଇଦା । ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ଏହି କଥା ମନୋବୃତ୍ତିରେ ରଖ ଯେ ମୋତେ ବିଶ୍ଵର କଲ୍ୟାଣ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ତୁମର ଏହି ମନୋବୃତ୍ତି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଯୁଷ୍ଟି କରିବ କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଅଚାନକ କିଛି ବି ହୋଇପାରେ । ଏମିତି ନ ହେଉ ଯେ ତୁମର ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ତୁମକୁ ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଦେବେ ଯେ ତୁମେମାନେ ଆମକୁ କାହିଁକି ଜଣାଇଲ ନାହିଁ । କେହି କେହି ପିଲା ଭାବୁଛନ୍ତି ଶେଷ ସମୟ ଭିତରେ କରିଦେବୁ କିନ୍ତୁ ଯଦି ଶେଷ ସମୟରେ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଦେବ ତେବେ ବି ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଦେବେ । ଏହି ଉଲ୍ଲୁଗୁଣା ଦେବେ ଯେ ଆମକୁ କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଜଣାଇଲ ନାହିଁ । ଆମେ କିଛି ତ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଜମା କରି ଦେଇଥାଆନ୍ତୁ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ପୃତି ଦ୍ଵାରା ଲାଇଟ୍ ନେଇଚାଲ ଏବଂ ଲାଇଟ୍ ହାତସ୍ଥ ହୋଇ ଲାଇଟ୍ ଦେଇଚାଲ । ସମୟ ନଷ୍ଟ କର ନାହିଁ, ବାପଦାଦା ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି, ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଲାଗୁ ନାହିଁ । ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି! ତେଣୁ ରାଜା ହୁଅ, ସଫଳତାମୂରତ ହୁଅ, ନିରାଶାକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଆଶାର ଦୀପ ଜଳାଅ । ଆରକ୍ଷା!

ସବୁଆଡର ପିଲାମାନଙ୍କର ମନେ ପକାଇବାର ମାଳାଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ବହୁତ ପହଞ୍ଚିବାରେ ଲାଗିଛି । ବାପଦାଦା ଶୁଭେଚ୍ଛା ବାରନ୍ତା ପଠାଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମମୁଖରେ ଦେଖିବା ସହିତ ଶୁଭେଚ୍ଛାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତରରେ ଦିଲ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ, ଦିଲ୍ ସନ୍ଦେହ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରକ୍ଷା!

ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ୭୦ । ଭଲ କଥା, ସବୁ ପାଳିରେ ଦେଖାଯାଉଛି ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ନୂଆ ନୂଆ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେବାକୁ ବଢ଼ାଇଛନ୍ତି ନା, ଏତିକି ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ତ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଛ ନା । ଯେପରି ତୁମମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିଛି ସେହିପରି

ତୁମେମାନେ ମଧୁସ୍ଥ ଆହୁରି ଦୁଇଗୁଣା, ଚାରିଗୁଣା ସନ୍ଦେଶ ଦିଅ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ଯ କର । ଭଲ କଥା, ସବୁ ବିଷୟରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢ । ଆରୁଛା!

ଆରୁଛା - ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ଯ ରଖ, ଚାଲିବା-ବୁଲିବା ସମୟରେ ଚାହେଁ ମାନ ଦଂାରା, ଚାହେଁ ବାଣୀ ଦଂାରା, ଚାହେଁ କର୍ମ ଦଂାରା ସେବା ନ କରି ରୁହ ନାହିଁ ଏବଂ ଯୋଗ ବିନା ମଧୁସ୍ଥ ରୁହ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଏବଂ ସେବା ସର୍ବଦା ଏକା ସାଥୀରେ ଚାଲିଥାଉ । ଯୋଗରେ ଏବଂ ସେବାରେ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବଂସ୍ତ ରଖ । ଖାଲି ରହିବା କାରଣରୁ ମାୟାକୁ ଆସିବାକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଯାଉଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏତେ ବଂସ୍ତ ରୁହ ଯାହାକି ଦୂରରୁ ହିଁ ମାୟା ଆସିବା ପାଇଁ ସାହସ କରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ବାପ୍ ସମାନ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ଯ ରଖିଛ ତାହା ଆହୁରି ସହଜ ହୋଇଯିବ । ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ, ସର୍ବଦା ସ୍ନେହୀ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇ ରହିବ । ଆରୁଛା!

ବାପଦାଦାଙ୍କର ନୟନରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିବା ନୁହେଁ ରତ୍ନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ବାବାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ତେଣା ଦଂାରା ଉଡୁଥିବା ମହାବୀର-ମହାବୀରଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ସଂସାର ଅଟନ୍ତି, ଏହି ଲଗନରେ ମଗନ ରହୁଥିବା ବା ଲବଲୀନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଲବଲୀନ୍ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସହଜରେ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଯିବା, ତେଣୁ ଲଭଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ରେହଲୀ ଏବଂ ଲବଲୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ନେହରେ ବୁଡି ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ପଦ୍ମାପଦ୍ମଗୁଣା ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ବରଦାନ:- ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ବା ବିଶେଷତା ଦଂାରା ଦାତାଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରାଉଥିବା ସର୍ତ୍ତା ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ସର୍ତ୍ତା ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନେ କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାକୁ ସହଯୋଗ ଦେଇ ନିଜ ପାଖରେ ଅଟକାଇ ରଖିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ପର୍କ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବେ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀ ବାବାଙ୍କର ସମ୍ମତି ଦେବା ଭଳି ହୋଇଥିବ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦଂାରା ବାବା ଦେଖାଯାଉଥିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ମଧୁସ୍ଥ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେ ମୋ'ର ବିଶେଷତା କାରଣରୁ ହିଁ ଏମାନେ ମୋ'ର ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । ଯଦି ବାବାଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ତୁମକୁ ଦେଖିଲେ, ତେବେ ତୁମେ ସେବା କରିଲ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ ଭୁଲାଇ ଦେଲ । ସର୍ତ୍ତା ସେବାଧାରୀ ସତ୍ୟ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡିବେ, ନିଜ ସହିତ ନୁହେଁ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସବର୍ଦ୍ଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରୁହ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଇଶ୍ଵାରୀ - ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତିକୁ ଜମା କରି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ନିର୍ମିତ ହୁଅ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବାର ଆଧାର ହେଲା - “ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ” । ଚାହେଁ ଟରଷ୍ଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ରହୁଥାଅ, ଚାହେଁ ସେବାଧାରୀ ଆତ୍ମା ହୋଇଥାଅ, ଉଭୟ ଏହି ଆଧାର ଦଂାରା ନମ୍ବର ନେଇପାରିବେ । ଉଭୟଙ୍କୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଜମା କରିବାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୁଯୋଗ ରହିଛି, ଯିଏ ଯେତେ ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବେ ଜମା କରିପାରିବେ ।